

Јасна Јанковић

председница
Уније
Синдиката
просветних
радника
Србије

ВИРУС ЈЕ ПОКАЗАО ШКОЛСКИ МРАК

Руски рулет министра Шарчевића

До овог момента не знамо редуковане планове и програме, судбину музичких и балетских школа ни шта ћемо са предшколцима, да ли ће и како бити организовани продужени боравак и целодневна настава, имамо ли теткице спајдерменке за чишћење

Ала је леп овај свет, Онде поток, овде“ Шарчевић!
Ово би био оквир приче о корони и школама у интерпретацији министра просвете. „Школа ће бити најсигурније место“, све је „под конач“, све смо разрадили „у ситна цревца“, збори први човек образовања. На јави, светска пошаст оголила је до монструозности проблеме са којима се сусрећемо на свим нивоима подучавања. Ништа се деценијама није дешавало. Школе запуштене, наставници демотивисани, поштени платни разреди даљи него икада, програми преобимни, свет отишао, ми заостали. Али то није било довољно. Након 2000. године, дођоше неки људи и објаснише да учитељи раде два часа дневно и имају распуст у трајању од три до шест месеци годишње, не знају ништа и морају на (скупе и глупе) едукације и да су, у ствари, деца и родитељи они који треба да одлучују о школама. Нешто касније и ова прича постаде de plase, због ниске цене од око 5.000 евра по дипломи/докторату. Најбољи су почели да одлазе, а најгори да седају у директорске фотеље. Овај вирус је све разобличио и показао школски мрак који зјапи из сваког објекта и образовног закона.

Неолиберални капитализам је прождрао и много веће системе,

а да неће крхко српско школство, деценијама највећи буџетски трошак. Пара нема ни за шта, па смо отпуштали запослене, замандалили врата малих школа, упркос депопулацији, угурали у одељења од 30 до 33 ученика (негде и више), затварали специјалне школе, а дефектологе, социјалне раднике, специјалне педагоге и логопедике изабацили на улицу. Сада треба поделити, организовати, установити, хигијенски обезбедити, утврдити... Да, све може, наравно, али ту нема говора о квалитетном образовању. То је чување деце, како је јавно рекао „без блама“, дугогодишњи бивши министар Ж. О. Једна богата Немачка брине шта ће деца у ковид школама научити за будућност и како ће земља просперирати, ако се уруши знање. Ми нисмо дотле добили. И то нема везе са овом владом, ни (прет)

Чак и кад о свом и трошку родитељи набаве топломере и средства за дезинфекцију, не зна се каква је процедура за искључивање заражене деце из колектива

претходном, а ни будућом. Стратегија је да знамо мање, да бисмо за некога страног/домаћег Бају Патка радили више. образовање у Србији посустаје, са короном само брже и видљивије.

Локалне самоуправе су девастиране, сиромашне и даје им се новца „на кашичицу“. Оне не могу, неће, не желе, не разумеју... да треба школама да дају и за маске и за дезинфекциона средства. Ономад нису давале за сапун, зашто би се сада социјално оствестили! Неки градови и општине понудиле су хлор за дезобаријере, а неке ништа. Дакле, мора се поново активирати „штап и канап“.

Ниједна струка није толико бројна у овој земљи, са преко 150.000 запослених, па спрам тога, нигде и нема толико здравствено угрожених особа. „Нека раде, нико није поштеђен“, рече одсечно М. Ш., а да ли је баш тако? Ако се наши већ начети другим болестима, инфицирају, шта онда? Биће да смо сами криви што смо живи! Још је Стаљин говорио да уколико постоји човек, постоји и проблем. Нема човека, нема проблема.

Чак и када о свом трошку и трошку родитеља набаве топломере и средства за дезинфекцију (осим негде дезобаријера), не зна се каква је процедура за искључивање заражене деце из колектива, да ли ће неко тестирати остатак одељења и укључене наставнике? А када оду кући, како ћемо радити и са њима онлајн и у школи?

До овог момента не знамо редуковане планове и програме, судбину музичких и балетских школа, нити шта ће запослени који раде у више школа. Шта ћемо са предшколцима? Да ли ће и како бити организовани продужени боравак и целодневна настава, имамо ли теткице спајдерменке за чишћење огромног простора у кратком временском периоду?

Драги сви, осим главобоље и жеље да се деца школују, имамо и једно скоро никакво, али једино тренутно решење, ПОД ХИТНО СЕ МОРА ПОМЕРИТИ ПОЧЕТАК ШКОЛСКЕ ГОДИНЕ, да се бар нешто од наведеног уреди или реши.

Иначе, прекрстите се (чак) и ако се не крстите и уздајте се у срећу на руском рулету. И наравно:

„Славуј песмом љуба лут,
Ја га слушах и“ не верујем!